

عنوان مقاله:

استفاده از تناسب اراضی زراعی در ژن های ژئومورفولوژیکی جهت برنامه ریزی مکانی (حوضه شرق دامغان)

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت پایدار منابع خاک و محیط زیست (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

یداله مهدوی - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری دانشگاه هرمزگان

ابوذر نیکنام - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری دانشگاه هرمزگان

عاطفه جعفر پور - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری دانشگاه هرمزگان

محمد کاظمی - دانشجوی دکتری آبخیزداری دانشگاه هرمزگان

خلاصه مقاله:

شناخت توان طبیعی یک سیستم اکولوژیک و پویا جهت مدیریت صحیح و جامع ضروری به نظر می رسد استفاده از روشها و مدل های جدید و نوین جهت برآورد پتانسیل های واقعی هرکاربری اجتناب ناپذیر است در تعیین تناسب اراضی وجود نوع میزان و شدت محدودیت هانشان دهنده درجات مختلف تناسب اراضی می باشد که در این مطالعه از توانمندی سامانه اطلاعات جغرافیایی با استفاده از منطق صفرویک سعی بر ارزیابی و پهنه بندی تناسب اراضی زراعی براساس زونهای ژئومورفولوژیکی شده است در این راستا تولید و تلفیق لبه های مختلف اطلاعاتی که با استفاده از تکنیک ها و مدل ها ی نوین تهیه شده اند از جمله فرسایش رواناب کاربری اراضی پوشش گیاهی شیب مدل رقومی ارتفاع / عمق خاک استخراج آمار بارش و محاسبه گرا دیان مربوطه و تهیه نقشه هم باران منطقه شرق دامغان از جمله مراحل کار می باشند که منطق صفرویک استاندارد سازی شده و از تلفیق آنها مناطق مناسب و نامناسب و دارای محدودیت برای زراعت در زونهای ژئومورفولوژی شناخته شدند نتایج نشان داد که در زون کوهستان اراضی مناسب زراعی که هیچ گونه تناقضی بین توان اکولوژیک سرزمین و بهره برداری زراعی در آنها وجود ندارد وسعتی در حدود 539 هکتار را به خود اختصاص میدهند که حدود 91 درصد از کل اراضی زراعی را شامل میشود و همچنین در زون دامنه بررسی تناسب اراضی زراعی باتوان اکولوژیک نشان میدهد که از کل این اراضی 2235 هکتاری یعنی حدود 98 درصد از کل اراضی عرصه دارای محدودیت نبوده و مناسب بهره برداری زراعی میباشد

کلمات کلیدی:

تناسب اراضی ، برنامه ریزی مکانی ، توان اکولوژیک ، شرق دامغان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/324997>

